

Sygn. akt III ZS 6/11

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie ze skargi Ministra Sprawiedliwości
na uchwałę nr VII / 71 / 2011 z dnia 20 sierpnia 2011 r. Krajowej Rady Notarialnej w
sprawie wydawania zaświadczeń o ukończeniu aplikacji notarialnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 lutego 2012 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Minister Sprawiedliwości pismem z 7 listopada 2011 r. wniósł, na podstawie art. 47 § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz.U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.), o uchylenie uchwały Krajowej Rady Notarialnej nr VII/71/2011 z 20 sierpnia 2011 r. w sprawie wydawania zaświadczeń o ukończeniu aplikacji notarialnej.

Pismem z 2 stycznia 2012 r. Minister Sprawiedliwości cofnął skargę z 7 listopada 2011 r., ponieważ Krajowa Rada Notarialna podjęła 19 listopada 2011 r. uchwałę nr VII/83/2011, którą uchyliła zaskarżoną uchwałę, uznając ocenę Ministra Sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.), Sąd Najwyższy jest organem władzy sędziowskiej, powołanym między innymi do: 1) sprawowania wymiaru sprawiedliwości przez: a) zapewnienie w ramach nadzoru zgodności z prawem oraz jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych i wojskowych przez rozpoznawanie kasacji oraz innych środków odwoławczych, b) podejmowanie uchwał rozstrzygających zagadnienia prawne, c) rozstrzyganie innych spraw określonych w ustawach; 4) wykonywania innych czynności określonych w ustawach. Natomiast zgodnie z art. 47 § 1 Prawa o notariacie, Minister Sprawiedliwości zwraca się do Sądu Najwyższego o uchylenie sprzecznych z prawem uchwał organu samorządu notarialnego w terminie 3 miesięcy od dnia ich doręczenia, a jeżeli zaskarżona uchwała rażąco narusza prawo, termin ten wynosi 6 miesięcy. Stosownie do art. 47 § 2 tej ustawy Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy lub uchyla uchwałę i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia. Skargę spóźnioną Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania.

Z systemowej wykładni powołanych przepisów wynika jednoznacznie, że Sąd Najwyższy rozpoznając wniosek Ministra Sprawiedliwości o uchylenie sprzecznej z prawem uchwały Krajowej Rady Notarialnej sprawuje wymiar sprawiedliwości poprzez rozstrzyganie innych, niż określone w art. 1 pkt 1 lit. a-b ustawy o Sądzie Najwyższym, spraw określonych w ustawach. Przedmiotem postępowania przed Sądem Najwyższym jest publicznoprawna kwestia legalności uchwał organów samorządu notarialnego, a przepisy Prawa o notariacie nie zawierają przepisu o stosowaniu do tych spraw przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. W związku z powyższym do sprawy, o której mowa w art. 47 § 1 Prawa o notariacie, nie stosuje się Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności części dotyczącej apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2006 r., III SO 8/06, OSNP z 2007 r. nr 9-10, poz. 149).

Mając na względzie, że Prawo o notariacie zawiera lukę, nie określając według jakich przepisów toczy się przed Sądem Najwyższym postępowanie ze skargi Ministra Sprawiedliwości, lukę tę należy wypełnić w drodze analogii, stosując odpowiednio przepisy procedury najlepiej odpowiadającej charakterowi

rozpatrywanego środka prawnego. W postanowieniu z 24 maja 1994 r., I PO 6/94, Sąd Najwyższy przyjął, że skarga Ministra Sprawiedliwości na uchwałę samorządu notarialnego jest szczególnym środkiem zaskarżenia i dlatego należy stosować do niej odpowiednio przepisy k.p.c. o rewizji. W aktualnym stanie prawnym oznacza to, że *per analogiam* należy stosować przepisy dotyczące postępowania kasacyjnego.

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. strona może cofnąć skargę kasacyjną. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie wymaga zgody drugiej strony postępowania, Sąd Najwyższy jest zaś związany oświadczeniem skarżącego o cofnięciu skargi.

Mając powyższe na względzie, postępowanie ze skargi Ministra Sprawiedliwości należało – wskutek jej cofnięcia - umorzyć na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. (stosowanych *per analogiam*).